

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-5 У.6907/21
Дана 02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Јасмина Савић и Весна Мартиновић, чланови већа, уз учешће судског саветника Милане Узелац, записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЈАВНОГ ИЗВРШИТЕЉА А.А. из ..., ... број ..., ради поништаја решења тужене ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ОДГОВОРНОСТИ ЈАВНИХ ИЗВРШИТЕЉА, број 07-00-00985/2019-22 од 29.01.2021. године, у предмету дисциплинске одговорности, на нејавној седници већа одржаној 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одлучено је, да је јавни извршитељ А.А., именован решењем Министра правде број 740-08-00547/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Шапцу и Привредног суда у Ваљеву, са регистрованим седиштем јавно извршитељске канцеларије у ..., ул. ... број ..., дисциплински одговоран што је у предмету посл.бр. И-63/13, који се води по предлогу за извршење извршног повериоца Б.Б. ..., поднетом преко пуномоћника адвоката Маје Јефтић, по решењу о извршењу Привредног суда у Ваљеву посл.бр. И-438/13 од 11.07.2013. године, против

извршног дужника В.В. ..., ради наплате новчаног потраживања, који извршни поступак је решењем Јавног извршитеља пол.бр. И-94/13 од 21.06.2019. године спојен са предметима Јавног извршитеља И-94/13 (судски број 487/1) и И-129/14 (судски број И-908/14), којим решењем је одређено да ће се три спојена предмета водити под бројем И-63/13 (судски број И-438/13) прекорачио овлашћења поверена законом тако што је поступао:

- супротно одредби члана 104. и 105. Закона, и то на начин што је спровео извршење на непокретностима уписаним у Лист непокретности број ... КО ..., и то: објекту бр. 1., недефинисане намене у површини од 102 м², објекту бр. 3., метална ограда надстрешница у површини од 9 м² и кат. Парцела ... КО ... – остало грађанско земљиште у државној својини са правом коришћења В.В. у површини од 1.192 м², без забележбе решења о извршењу или закључка јавног извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, закључком посл.бр. И-63/13 од 13.05.2019. године, утврдио вредност наведених непокретности извршног дужника, донео закључак о продаји непокретности посл.бр. И 63/13 од 20.05.2019. године и закључак о измени закључка о продаји непокретности посл.бр. И 63/13 од 31.05. 2019. године, те продао предметне непокретности на јавном надметању одржаном дана 02.07.2019. године и донео закључак о додељивању непокретности посл.бр. И. 63/19 од 17.07.2019. године и решења о предаји непокретности купцу посл.бр. И. 63/19 од 17.07.2019. године, а потом поново донео закључак о спровођењу извршења посл.бр. И.63/19 од 15.01.2020. године, којим је одредио спровођење на већ продатим и предатим непокретностима уписаним у Лист непокретности број ... КО ..., па је наведени закључак доставио РГЗ СКН Лозница ради уписа забележбе закључка о спровођењу извршења, након чега је РГЗ СКН Лозница, дописом број: 952-02-13-006-1510/2020 од 16.01.2020. године јавном извршитељу поднео захтев за оцену да ли закључком јавног извршитеља посл.бр. И 63/19 од 15.01.2020. године повређен принудни пропис,
- супротно одредби члана 119. став 1. Закона, и то на начин што је закључак о првој јавној продаји посл.бр. И 63/13 од 20.05.2019. године и закључак о измени закључка о првој јавној продаји посл.бр. И 63/13 од 31.05.2019. године, објавио само на огласној табли и интернет страници Основног суда у Лозници, а не и на огласној табли и интернет страници Привредног суда у Ваљеву који је донео решење о извршењу у предмету И.бр. 438/13, а ком поступку извршења су приступили извршни повериоци по решењима о извршењу Основног суда у Лозници И бр. 487/13 и И.бр. 908/14,
- супротно одредби члана 135., члана 142. став 1. и члана 329. став 3. Закона, и то на начин што је приступио намирењу пре него што је купац дана 15.07.2019. године исплатио купопродајну цену у целости и пре него што је донео закључак о намирењу, тако што је преко признанице дана 05.07.2019. године законском заступнику извршног повериоца Б.Б. ..., поводом предмета судски број И 438/13 и И 487/13 исплатио износ од 2.100.000,00 динара, а пуномоћнику адвокату Слободану Милутиновићу преко признанице дана 09.07.2019. године поводом предмета судски број: И.908/14, јавног извршитеља: 129/14 исплатио износ од 1.138.000,00 динара,
- супротно одредби члана 34. став 7. Закона, и то на начин што је обрачун трошкова вршио без доношења образложеног закључка о трошковима, већ је исте обрачунао на писмену насловљеном као “Обрачун трошкова” уложеном у списе предмета посл.бр. И 63/13, И 94/13 и И 124/14,
- у предмету посл.бр. И Ив 339/15 дана 10.02.2016. године донео закључак о трошковима поступка у износу од 10.320,00 динара на име предујма за трошкове извршног поступка, који је достављен извршном повериоцу 10.02.2016. године, а који

предујам извршни поверилац није уплатио у остављеном року од 15 дана, након чега јавни извршитељ није обуставио поступак извршења, чиме је поступио супротно одредби члана 34. став 2. Закона и супротно одредби члана 4. Правилника о Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља (“Службени гласник РС” бр. 50/12 и 4/16), чиме је извршио дисциплинску повреду из члана 530. став 1. тачка 6) Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, бр. 31/11, 99/1 – др. закон, 109/13-одлука УС, 55/14 и 139/14); Применом напред наведених прописа и одредби члана 351. став 1. тачка 6 Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, бр. 31/11, 99/1 – др. закон, 109/13-одлука УС, 55/14 и 139/14), а у вези са чланом 536, 538. и 540. Закона о извршењу и обезбеђењу(„ Службени гласник РС”, бр. 106/15, 106/16-Аутентично тумачење и 113/17-Аутентично тумачење, 54/19 и 9/20-Аутентично тумачење) и члана 24. Правилника о дисциплинском поступку против јавних извршитеља, Дисциплинска комисија за спровођење дисциплинског поступка против јавних извршитеља изрекла је тужиоцу дисциплинску меру новчана казна у висини од 500.000 динара, коју је потребно уплатити на уплатни рачун јавних прихода у року од 15 дана од дана достављања писменог отправака решења.

Тужбом поднетом овом суду дана 01.04.2021. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да се из образложења решења види да тужени, ни један од аргумената које је тужилац изнео у своју одбрану током спроведеног дисциплинског поступка, није уважио, нити прописно образложио. Наводи да је имао неравноправан статус у поступку и да му није омогућен увид у комплетне списе предмета, због чега тражи од суда да се изјасни о евентуалној застарелости покретања и вођења дисциплинског поступка. Даље наводи да му је позната садржина члана 104. Закона о извршењу и обезбеђењу, који прописује да се извршење спроводи забележбом решења о извршењу у јавну књигу, па с тим у вези истиче да тај део извршног поступка зависи и од Службе за катастар непокретности, те да Закон не предвиђа поступање у случају да катастар одбије упис забележбе, што се у конкретном случају десило у предмету број И 63/13. Наводи да се Служби за катастар непокретности и Привредном суду у Ваљеву обратио пуномоћник дужника са поднеском да је извршење на предметној непокретности недопуштено, а што је и био разлог да катастар одбије упис забележбе, те да је тад тужилац вероватно направио пропуст јер није инсистирао на писменом решењу од стране катастра, него је поново упутио закључак, након чега је, уместо да донесе решење, Служба за катастар непокретности послала свом надлежном органу, захтев за утврђивање да ли је исправом повређен правни пропис, на који до подношења тужбе није одговорено. У односу на навод туженог да је тужилац пропустио да закључке истакне на огласној табли надлежног суда, истакао је да је нетачан такав став туженог јер је у конкретном случају, обзиром да су у питању три поступка спојена у јединствен поступак, од којих су се неки водили пред Привредним судом у Ваљеву, а неки пред Основним судом у Лозници, све до уступања тих предмета на надлежност извршитељу, надлежан и Основни суд у Лозници и Привредни суд у Ваљеву, због чега је тужени правилно поступио када је закључак истакао на огласној табли Основног суда у Лозници. Истиче да је поступао у складу са чланом 142. став 1. Закона када је спровео намирење поверилаца, јер се истим не забрањује извршитељу да врши исплату пре него што је купопродајна цена у целости исплаћена, те да је купац угледна Лозничка фирма која не би дозволила да јој пропадне положен депозит од око 10.000 Еура. Указује да је извршио калкулацију и утврдио да ће се намирење спровести у потпуности, због чега је

могао да поступи на начин на који је то и учинио. У односу на навод туженог да у предмету број И ИВ 339/15 није обуставио поступак иако извршни поверилац није у року уплатио предужам, тужилац истиче да је био учесник семинара и предавања у којима је надлежно Министарство преко ангажованих предавача, указало да јавни извршитељ у погледу наплате предужја и поступања у случају неплаћања истог, има пуну слободу деловања. У конкретном случају извршни поверилац је био у близини јавног извршитеља, због чега је неколико пута питан да ли је уплатио предужам на шта је одговарао да јесте и да ће донети доказе, а како исте није донео, тужилац је поступак ипак обуставио. Посебно је истакао да тужени није ценио битан елемент дисциплинске одговорности из члана 24. Правилника о дисциплинском поступку против Јавних извршитеља, који прописује да се приликом изрицања мере узимају у обзир све околности који могу да утичу на врсту и висину мере, а пре свега последице дисциплинске повреде, учињена штета и друго, те поставља питање коме је његовим поступањем учињена штета, с тим у вези додајући да су повериоци намирили после више година трајања поступка. Предложио је да суд поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени је поновио наводе које је изнео и у образложењу оспореног решења. У односу на истакнут приговор застарелости у тужби, тужени је навео да је исти неоснован, као што је неоснован и навод тужиоца да му није омогућен увид у спис предмета и да због тога није могао да зна да ли је наступила застарелост покретања и вођења дисциплинског поступка. Истакао је да се тужилац ниједном није обратио туженом за вршење увида у списе предмета, нити му вршење увида може представљати препреку за истицање приговора застарелости, како у претходном поступку по изјашњењу на захтев за утврђивање дисциплинске одговорности, тако и у току вођења дисциплинског поступка. Предложио је да суд са свих изнетих разлога тужбу као неосновану одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и стања у спису предмета, произлази да су против тужиоца покренута два дисциплинска поступка, први од стране Државног секретара Министарства правде од 22.04.2020. године заведеног под бројем 07-00-00985/2019-22, који је тужена Дисциплинска комисија запримила 24.04.2020. године, којим је тужиоцу стављено на терет да је поступајући у предмету број И 63/13 извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/11, 99/1 – др. закон, 109/13-одлука УС, 55/14 и 139/14). Други дисциплински поступак против тужиоца покренут је од стране Дисциплинског тужиоца Коморе јавних извршитеља број Ки-504/20 од 19.03.2020. године заведеним под бројем 740-08-00406/2020-22 који је тужени запримио дана 14.05.2020. године, а којим је, између осталих, тужиоцу стављено на терет и да је поступајући у предмету број И-63/13 извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу. Како су против тужиоца покренута два дисциплинска поступка којима терете тужиоца, између осталог, и за поступање у истом предмету број

И 63/13, то је тужени поступио у смислу члана 95. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС” бр.18/19 и 95/18) у вези са чланом 16. Правилника о дисциплинском поступку против јавних извршитеља („Службени гласник РС”, бр. 32/16 и 58/16), закључком број 07-00-00985/2019-22 од 28.07.2020. године, донео одлуку да се наведени поступци споје у јединствени број 07-00-00985/2019-22. Тужени је након пријема захтева за утврђивање дисциплинске одговорности, упутио тужиоцу захтев уз допис на изјашњење, по ком је тужилац поступио дана 15.06.2020. године изјашњавајући се на захтев поднет од стране Министарства правде, као и дана 13.07.2020. године, изјашњавајући се на захтев поднет од стране Коморе јавних извршитеља. Након пристиглих изјашњења, тужени је донео одлуку о одржавању јавне расправе, која је више пута одлагана на захтев тужиоца због његове спречености да на њу приступи, те одржана дана 29.01.2021. године у присуству тужиоца и одсуству уредно позваних подносилаца захтева, на којој је тужилац остао у целости при датим писаним изјашњењима. Тужени орган је након спроведеног доказног поступка, ценећи све доказе из списка предмета, несумњиво утврдио да је тужилац извршио тежу дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је поступајући у предмету посл.бр. И 63/13 који се води по предлогу за извршење извршног повериоца Б.Б. ..., против извршног дужника В.В. ..., ради наплате новчаног потраживања, који поступак је решењем јавног извршитеља број И 94/13 од 21.06.2019. године спојен са предметима јавног извршитеља број И 94/13 и И 129/14 тако што је одређено да ће се три спојена предмета водити под бројем И 63/13, прекорачио овлашћења поверена Законом, јер је супротно члану 104. и 105. Закона, спровео извршење на непокретностима уписаним у листу непокретности без забележбе решења о извршењу или закључка Јавног извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, те да је закључком број И 63/13 од 13.05.2019. године утврдио вредност наведених непокретности извршног дужника, донео закључак о продаји од 20.05.2019. године и закључак о измени закључка о продаји од 31.05.2019. године, те продао непокретности на јавном надметању одржаном 02.07.2019. године и донео закључак о додељивању непокретности од 17.07.2019. године као и решење о предаји непокретности купцу од 17.07.2019. године, а потом поново донео закључак о спровођењу извршења од 15.01.2020. године, којим је одредио спровођење на већ продатим и предатим непокретностима, те исти доставио надлежној Служби за катастар непокретности Лозница, ради уписа забележбе закључка о спровођењу извршења, након чега је иста служба, свом надлежном органу поднела захтев за оцену да ли је закључком тужиоца од 15.01.2020. године повређен принудни пропис. Тужени је даље утврдио да је тужилац у истом предмету поступио супротно одредби члана 119. став 1. истог Закона, јер је закључак о првој јавној продаји од 20.05.2019. године и закључак о измени закључка од 31.05.2019. године, објавио само на огласној табли и интернет страници Основног суда у Лозници, а не и на огласној табли и интернет страници Привредног суда у Ваљеву који је донео једно од решења о извршењу спојених у јединствен поступак. Даље је тужени утврдио да је тужилац поступио супротно одредби члана 135. члан 142. став 1. и члана 329. став 3. Закона на начин што је приступио намирењу пре него што је купац исплатио купопродајну цену у целости и пре него што је донео закључак о намирењу, тако што је дана 05.07.2019. године, преко признанице, законском заступнику извршног повериоца исплатио износ од 2.100.000,00 динара, а дана 09.07.2019. године, преко признанице, исплатио пуномоћнику адвокату износ од 1.138.000,00 динара. Утврђено је да је тужилац у истом предмету поступио супротно одредби члана 34. став 7. Закона, јер је обрачун трошкова вршио без

доношења образложеног закључка о трошковима, обрачунавајући их на писмену насловљеном као "обрачун трошкова". Надаље је утврђено да је тужилац поступајући у предмету број И.Ив.339/15, дана 10.02.2016. године, донео закључак о трошковима поступка на име предујма за извршног повериоца који трошкове предујма није платио у остављеном року од 15 дана, након чега тужилац није обуставио поступак извршења, чиме је поступио супротно одредби члана 34. став 2. Закона и супротно одредби члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља ("Службени гласник РС", број 50/12 и 4/16). У образложењу оспореног решења тужени се детаљно изјаснио о свим наводима тужиоцеве одбране изнете током спроведеног дисциплинског поступка, на начин да исту није прихватио. Део одбране тужиоца да је покушао да изврши забележбу продаје непокретности у катастру непокретности али да катастар није хтео да прими такав предмет, тужени је сматрао неприхватљивом и супротно одредбама члана 104. и 105. Закона, јер је тужилац био у обавези да пре доношења закључка о јавној продаји изврши упис забележбе решења о извршењу или закључка јавног извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, што није учинио, већ је накнадно покушао да изврши упис над већ продатим и предатим непокретностима. Такође нису прихваћени наводи одбране о томе да закон не прописује да се закључак о продаји објављује на огласној табли суда који је водио поступак извршења, јер из члана 119. Закона произлази да се закључак објављује на огласној табли и интернет страници суда који је донео решење о извршењу, а то су у конкретном случају и Основни суд у Лозници и Привредни суд у Ваљеву, док је тужилац извршио оглашавање само на огласној табли Основног суда у Лозници. Наводи тужиоцеве одбране о томе да је дошло до кашњења у доношењу закључка о обрачуну трошкова због загушења са предметима у његовој канцеларији нису прихваћени са образложењем да је тужилац тај који је задужен и одговоран за процес рада у својој канцеларији. Такође тужени није прихватио ни дату одбрану о томе да је пре доношења закључка о намирењу приступљено исплати потраживања повериоца због проблема смештаја покретних ствари извршног дужника и притиска повериоца, позивајући се на то да је тужилац у смислу члана 128., 131. и 135. Закона, био у обавези да након продаје непокретности, донесе посебан закључак о додељивању непокретности, а након исплате укупне купопродајне цене од купца, донесе закључак о предаји непокретности, а након тога и закључак о намирењу на основу ког би могао да приступи намирењу извршних повериоца. Обзиром на тежине учињених дисциплинских повреда, тужени је нашао да ће изречена мера у виду новчане казне од 500.000,00 динара постићи сврху кажњавања.

Одредбом члана 350. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени Гласник РС", број 31/11...139/14) прописано је да прекорачења овлашћења извршитеља поверених законом представљају дисциплинску повреду.

Одредбом члана 34. истог Закона прописано је да је извршни поверилац дужан да предујми трошкове поступка у складу са законом и прописом који уређује трошкове поступка. Доказ о уплаћеном предујму извршни поверилац је дужан да достави уз предлог за извршење. Суд односно јавни извршитељ ће обуставити извршење ако поверилац не достави доказ о плаћеном предујму, осим ако је по закону ослобођен или га је суд ослободио плаћања поступка (став 2.); о трошковима поступка насталим пред извршитељем одлучује извршитељ образложеним закључком и одређује извршење ради наплате тих трошкова (став 7.).

Одредбом члана 104. истог Закона прописано је да се извршење на непокретности спроводи забележбом решења о извршењу или закључка извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршних поверилаца из износа добијеног продајом.

Одредбом члана 105. истог Закона прописано је да уз предлог за извршење и предлог за спровођење извршења потребно је да извршни поверилац поднесе извод из јавне књиге, као доказ о томе да је непокретност уписана као својина извршног дужника (став 1.); ако је право на непокретности из става 1. овог члана, уписано у јавној књизи на друго лице, а не на извршног дужника извршни поверилац је дужан да поднесе исправу која је подобна за упис права својине извршног дужника (став 2.); исправе из става 1. и 2. овог члана на захтев повериоца може прибавити извршитељ (став 3.); У случају из става 2. овог члана, упис ће извршити по службеној дужности суд коме је поднесен предлог односно по захтеву суда или захтеву извршитеља, суд или други орган који води јавну књигу за ту непокретност (став 4.).

Одредбом члана 119. став 1. истог Закона прописано је да се закључак о продаји објављује на огласној табли и интернет страници надлежног суда и на други уобичајени начин.

Одредбом члана 135. истог Закона прописано је да суд односно јавни извршитељ приступају намирењу одмах по извршеној продаји и пријему купопродајне цене.

Одредбом члана 329. став 3. истог Закона прописано је да је извршитељ дужан да уплаћена средства по основу извршења или обезбеђења са свог рачуна без одлагања пренесе на рачун извршног повериоца.

Одредбом члана 142. став 1. истог Закона прописано је да о намирењу извршних поверилаца и других лица која полажу право на намирење, суд односно извршитељ одлучује закључком, узимајући у обзир стање које произилази из списка јавне књиге.

Одредбом члана 357. истог Закона прописано је да је рок застарелости за покретање дисциплинског поступка шест месеци од дана сазнања за повреду, а најдуже једну годину од дана када је повреда учињена (став 1.); Вођење дисциплинског поступка застарева у року од једне године од дана покретања дисциплинског поступка (став 2.).

По оцени Управног суда, оспорено решење је правилно и на закону засновано. Тужени се оспореним решењем позвао на релевантне законске одредбе на којима заснива своју одлуку, дајући јасне и свеобухватне разлоге које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује. Суд је уочио да је у изради диспозитива оспореног решења (на страни 3) као и у образложењу (на страни 6) наведено да је учињена дисциплинска повреда из члана 530. став 1. тачка 6. Закона, који члан у закону не постоји, уместо члана 350. став 1. тачка 6. Закона, како је правилно наведено у уводу и осталом делу образложења оспореног решења, и сматрао је очигледном техничком грешком у изради решења која се увек може исправити, због чега није од утицаја на правилност

оспореног решења. Наиме, суд је ценио као неосноване наводе из тужбе, у вези утврђене повреде учињене због тога што тужилац није обуставио извршни поступак након протекла рока у ком је извршни поверилац био обавезан да плати предујам трошкова а није га платио, о одржаним семинарима на којима су извршитељи, како тужилац наводи, едуковани да имају слободу деловања у таквим ситуацијама. Ово из разлога што је конкретно поступање извршитеља, на начин да је обавезан да у таквом случају поступак извршења обустави, прописано императивном одредбом члана 34. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, као што је то прописано и чланом 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад јавних извршитеља ("Службени гласник РС" број 50/12 и 4/16). Такође су по оцени овог суда, неосновани наводи из тужбе о томе да закон не прописује обавезу исплате купопродајне цене од стране купца пре него што извршитељ приступи доношењу закључка о намирењу, јер је поступање извршитеља у конкретном случају такође јасно прописано цитираном одредбом члана 135. Закона, на начин да овлашћује извршитеља да приступа намирењу поверилаца тек по извршеној продаји и пријему купопродајне цене. Неосновани су и наводи из тужбе о томе да није постојала обавеза тужиоца да закључке истиче на огласној табли Привредног суда у Ваљеву и да је довољно то што је истакао закључак на огласној табли Основног суда у Лозници, из разлога што је неспорно да је извршитељ поступао у извршном предмету у ком су спојена раније вођена одвојена три посебна извршна поступка, од којих су се два водила и пред Привредним судом у Лозници. Стога је другачије тумачење ове одредбе Закона од стране тужиоца и истицање супротних навода у тужби без основа. Такође суд цени као неосноване наводе из тужбе о томе да извршни поступак, у делу у ком је одређено да се извршење спроводи забележбом решења о извршењу у јавну књигу, зависи од Службе за катастар непокретности и да је пропуст законодавца што није прописан поступак у случају да надлежна Служба одбије упис забележбе, као што је у конкретном случају учињено. Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења, несумњиво произлази да је тужилац приступио продаји непокретности пре него што је извршио упис извршења забележбом решења о извршењу у јавној књизи, те да је тек након што је приступио продаји, поднео захтев за упис забележбе.

Неоснован је истакнут приговор застарелости покретања и вођења дисциплинског поступка. Ово са разлога што из списка предмета произлази да је Дисциплински тужилац Коморе јавних извршитеља, ове туженој Дисциплинској комисији за утврђивање дисциплинске одговорности јавних извршитеља, дана 19.03.2020. године под бројем Ки. 504/20, поднео захтев за утврђивање дисциплинске одговорности тужиоца на основу извршеног ванредног надзора над његовим радом дана 03.01.2020. године, односно из разлога што је Државни секретар Министарства правде дана 22.04.2020. године поднео Дисциплинској комисији захтев за утврђивање дисциплинске одговорности против тужиоца на основу притужбе на његов рад поднете дана 23.10.2019. године. Оба поступка су покренута у року од 6 месеци од дана сазнања за повреду, што је у овом случају дан извршеног ванредног надзора односно дан подношења притужбе, и потом кроз јединствен поступак окончана доношењем оспореног решења у року од једне године од дана покретања поступка, односно у роковима прописаним цитираном одредбом члана 357. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на

штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.06.2022. године, III-5 У. 6907/2021

Записничар
Милана Узелац, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП